

[Korsgaard.]

idet han har været med i hele Arbejdet og ogsaa til Tider har foranlediget, at det ikke er gaaet hurtigere, end det maaske ellers kunde.

Jeg for mit Vedkommende tager den Part af Ansvaret, som falder paa mig, og det er efter Omstændighederne ikke saa lille en Del; fordi det Udvalg, jeg var Formand for, var det Udvalg, der sidst blev færdigt. Men jeg paastaar, at naar de foreliggende Problemer skulde drøftes ordentligt igennem, saa kunde det ikke gøres saa hurtigt, at man kunde faa et Lovforslag frem paa et saa tidligt Tidspunkt, at der var mindste Mulighed for at faa gennemført Forslaget i Aar.

Om det af Venstre stillede Ændringsforslag, om hvilket jeg vistnok har glemt at sige — men jeg vil ogsaa antage, at det vil være overflødig —, at jeg maa anbefale at stemme imod det, er der sagt, at det er meget uklart, hvad egentlig Meningen dermed er. Jeg tror, at det ærede Medlem Fru Elna Munch sagde dette stærkest. Jeg maa give det ærede Medlem fuldkommen Ret, og de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup knyttede til det ærede Medlem Fru Elna Munchs Udtalelser, synes jeg aldeles ikke gav nogen Forklaring. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gav paa den for ham egne Maade Udtryk for, at der fra særdeles sagkyndig Side var fremsat et Forslag gaaende ud paa, at med Skuespilscene alene kunde man ogsaa med Repertoireforpligtelse gennemføre Teatrets Drift for 250 000 Kr.

Det er mig uforstaaeligt, at det ærede Medlem, der som bekendt har været Medlem af Teaterkommissionen, virkelig kan sige dette for fuldt Alvor. Den paagældende Kunstner har fremsat den Paastand, at det kunde gøres, men stillet over for, at man vilde have en Talopstilling, et Budget, man i nogen Grad kunde bygge paa, sagde han, at han forstod sig ikke paa Tal. Men skal man virkelig tage det for Alvor, hvad en eller anden kunde finde paa at sige med Hensyn til, hvad et Teater kan drives for, skal man virkelig tage det for Alvor, naar vedkommende ikke kan belægge sin Paastand med en vis Sandsynlighedsberegning? Det forekommer mig fuldkommen urimeligt.

Jeg personlig betragter det som umuligt, at et Teater, selv om det har Skuespilscene alene, med Repertoireforpligtelse og Pligt til skiftende Forestillinger, kan drives ved Hjælp af et Tilskud af den Størrelse, en Opfattelse, jeg bygger paa den

Erfaring, jeg som siddende henholdsvis i Kommissionen og i det saakaldte Finansudvalgets Teaterudvalg, efterhaanden har faaet. Jeg maa derfor hævde, at naar man stiller et Forslag om at nedsætte den paa Finansloven staaende Bevilling paa 750 000 Kr. med 500 000 Kr., saa er det enten ikke nogen Realitet, eller det betyder, at man lige i dette Øjeblik, før Kommissionsbetænkningen foreligger, før der har været Mulighed for at fremsætte Forslag om Teatrets fremtidige Ordning, i Virkeligheden vil skabe et fuldkomment Kaos for Teatret. Naturligvis maa jeg vende mig herimod saa stærkt, jeg kan.

Til sidst et Par Bemærkninger om Forholdet dels til andre Forlystelsesanstalter, dels til en vis Grad ogsaa til Radiofonien. Der er fremsat den Paastand, ikke alene af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), men ogsaa af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og maaske af flere, at det er fuldkommen urimeligt, at Det kongelige Teater ved et Tilskud fra det offentlige skal have Lov til at paaføre de private Teatre Konkurrence derigennem, at disse, in casu Biografteatrene, afleverer en Del af de Indtægter, de har, til Driften af dette Teater.

Jeg maa ganske modsige denne Opfattelse. Jeg betragter Det kongelige Teater ikke alene som skullende være, men ogsaa som værende en Kunstanstalt af en saa høj Standard, at hele Landets Befolkning har Gavn deraf, enten direkte derved, at man gaar hen og ser Teatrets Kunst, eller indirekte ved den Indflydelse, som de paagældende Kunstnere har paa Landets Skuespil. Hvem vil turde benægte, at Det kongelige Teaters Elevskole har en overordentlig stor Indflydelse paa Uddannelsen af Kunstnere, hvad enten disse Kunstnere i Situationen vil blive knyttet til Det kongelige Teater, eller de bliver knyttet til andre Teatre?

Det er netop for mig det alt afgørende, at det at ville skille Det kongelige Teater ud fra det andet, idet man siger, at det er noget helt for sig selv, som ikke virker ind paa det andet, er helt forkert. Jeg tror, at det i allerhøjeste Grad virker gavnligt ind paa det andet og netop ogsaa ved at højne Niveaueet skaber Interesse ud over store Befolkningskredse for at nyde denne Kunst, hvad enten den saa præsteres direkte fra Det kongelige Teater eller gennem Det kongelige Teaters Paavirkning paa andre Teatre. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er fuldkommen berettiget, naar man paa en Indtægtspost som Forlystelsesskatten i Virkeligheden endnu trods Tilskuddet til